

LA PACDEFENDANTO

N-o. 24. NEREGULA INFORMA CIRKULERO POR ĈEĤOSLOVAKIO DECEMBRO 1953.

ANTAŬEN SUB LA VERDA STELO!

Pasisjam la dujaro de la ekzisto de nia nova porpaca esperantista movado kaj ĝia landa organo. Laŭkutime oni ĉiam okaze de lajarfino rekapitulas la agadon el la pasinta periodo kaj ankaŭ ni volas tiel fari. Kompare al nia situacio en kiu ni troviĝis antaŭ 2 jaroj, ni povas diri, ke ĝi multe pliboniĝis. Siatempe la plimulto de la ĉeĥoslovakaj esperantistoj fakte imagis, ke la movado en nia lando kaŭze de la likvido de nia centro kaj ĝiaj organoj pereos. Dum la likvida kunveno okazinta tiam en Praha vere nur tute eta parto da esperantisto kuraĝis rezisti la decidon proponitan de la estraro. Tiu ĉi parto fariĝis la kerno de tutlanda rezistado. Per nia, tiam ankoraŭ modesta organo ni sukcesis alvoki sub nian standardon la grandan plimulton de la ĉeĥoslovaka esperantistaro kaj kuraĝigi ĝin al plura kaj persista laboro sub la devizo „Per Esperanto por la mondpaco“! Kaj kiel Lenin diris: „Kiu volas aliajn ekflamigi, devas mem bruli!“ Ankaŭ niaj gek-doj brulis en la koro por nia afero kaj sekve ili ankaŭ sukcesis ekflamigi la aliajn.

Nur malmultaj ankoraŭ flankestaras kaj flaras daŭre danĝeron por sia persono kun enpoŝigitaj manoj, sed ankaŭ tiuj baldaŭ ekkuraĝos eniri niajn vicajn.

Dum la mondekzisto ankoraŭ nenia nova ideo estis unuanime de ĉiuj homoj akceptita, sed ĉiam devis de komence keflkaj malmultaj pioniroj ĝin defendi kaj trabatali. Ofte la enradikiĝo de nova ideo kostis multajn penojn kaj oferojn kaj nur la persisteco de ĝiaj propagandistoj kondukis ĝin al sukcesplena venko. El tiuj periodoj ni ĉerpu instruon por nia plua agado. Hodiaŭ ni nur povas konstati, ke malgraŭ la ofte seriozaj malhelpaĵoj ni perdis nek unu grupon en nia lando. Kaj kie fakte la ekzisto de iu grupo estis malhelpata, tiu ĉi trovis novan vojon por sia ekzisto kaj agado.

Kontraŭe, en nia lando naskiĝis novaj grupoj kaj novaj adeptoj kiuj plivastigas niajn vicajn kaj apogas ofte eĉ malnovajn, jam lacigitajn kamaradojn. En multaj lokoj de nia lando hodiaŭ sub la nova devizo niaj gek-doj eĉ plibone kaj pli intensive laboras por niaj celoj ol iam ajn antaŭe kaj aliaj grupoj provas imiti ties ekzemplojn.

Regionaj kunvenoj estas bone vizitataj (ofte eĉ pli ol 100 delegitoj venintaj el plej malproksimaj lokoj) kaj kuraĝaj raportoj instigas ilin al ankoraŭ pli efika agado. La efiko de nia agado estas argumentita en tio, ke malgraŭ oni al ni profetis pereon, ni tamen ankoraŭ vivas kaj spite ĉio ni ankoraŭ kreskas. Pri nia bona agado kaj porpaca laboro argumentas ankaŭ la fakto, ke ĵus el nia lando en St. Pölten oni elektis presidanton por la Mondpaca Esperantista movado, kio signifas grandan honoron ne nur por ni ĉeĥoslovakaj esperantistoj, sed por la tuta ĉeĥoslovaka popolo, ĉar estas unuafoje en la epoko, ke ĉeĥoslovakio estas honorigita fariĝi presidanto de internacia movado kun tia nobla celo.

Jen faktoj, kiuj inter multaj aliaj ne nur klare parolas, sed ankaŭ nin instigu pluen en nia agado! R. B.

LA U. N. O. ESTAS MINACATA

Jen unu fazo de la atakado kontraŭ la paco, kiu miaopinie speciale povas interesi la esperantistaron.

Mi aludas la atakadon de la reakciularo kontraŭ la Unuigitaj Nacioj Organizo. Multe konata estas la atako de senatoro Mac Carthy kontraŭ la amerika personaro ĉe la stabo de la U. N. O. rezulte de kio dekunu maldungigis spite tio, ke ili estas protektataj de la ĉarto de UNO.

Sed ne tiel vaste konataj estas la ĉiutagaj, senĉesaj atakoj, ĉiurimede farataj por subfosi la influon, povon kaj spiriton de la U. N. O. kies ekzisto estas minacata. Bone konata, kompetenta ĵurnalisto estis komisiita de fama ĵurnalo dum kelkaj monatoj observadi la atakojn kontraŭ la U. N. O. Li sumigis sian esploron en raporto kaj la informojn, kiujn li prezentas al ni, devus skui ĉiujn homojn, kiuj facilanime akceptas la penson, ke finfine ĉio ĝustigos de si mem.

La ĵurnalisto atentigas pri la ŝanĝo, kiu okazis en la ĝenerala sintenado de la UNO dum la 5 jaroj pasintaj. Li skribas: „Kiam tiu ĉi imponiga konstruaĵo (la sidejo de UNO) leviĝis, oni ĝojegis, ĉar la impresa ĉefejo estis materia simbolo, ke la usona nacio ne evitos siajn devojn kiel okazis post la I. mondmilito.

Hodiaŭ tiu espero jam fariĝis iluzio, ĉar estas evidente al ĉiu, kiu servadas al UNO, ke tiu mond-organizo estas katenigita al la interna krizo de Usono. Moralo ĝisfundiĝis kaj la malesperiĝo estas konfirmata per ĉiuj el la kongresejo direktataj atakoj, per minaco de usonaj delegitoj, forlasi la organizon se ĝi ne obeas la usonan diktadon, per la senĉesaj akuzoj kaj mallaŭdoj fare de malamika gazetaro. . . . la kolonoj, kiuj marŝis kontraŭ UNO de kiam ĝi naskiĝis grandege ŝveliĝis pro aliĝo de ĉiuspecaj malkontentuloj. Famaj filmaktoroj, kiuj celagadas por ke la salajra imposto draste malpliĝu, politikistoj, kiuj celas kapti kontrolon de la Republikan-partio, fanatikuloj, kiuj volas forpeli ĉiun "internacian ideon" el la lernejoj kaj el la publika vivo, partianoj de generalo Mac Arthur, usonaj patriotoj, kiuj opinias ke la virtoj de la nacio estas senĉese subfosataj de socialistaj ideoj, malamikoj de sindikatoj, de negroj, judoj ktp., ĉiuj trovas komunan fonon en la malamo kontraŭ U. N. O. "La miloj da pamfletoj, bultenoj, gazetaltranĉaĵoj, kiujn mi tralegis dum la pasintaj du monatoj por tiu ĉi aparta observado ĉiuj el ili identigas U. N. Organizon al socialismo - mallonga vojo al komunismo -, al tunelo por ideologio fremda kaj minaca al la amerika viv-maniero; kulpigas UNO-n pro la malsukceso en Koreio, pro perfido kaj subfosado; kaj diras "kompreneble", ni pagas la kostojn de tiu ĉi aro da fremdulaĉoj!"

Por ekzempligi la specon de kunvenoj, kiuj ofte okazas, la ĵurnalisto citas „Kongreson por libereco" okazigita en urbo Omaha (1-3. okt.). Tiu ĉi kongreso kunigis homojn kies objektivaj estis plej diversaj sed finrezultis en rezolucioj unuanime aprobitaj "ke oni ne sufiĉe protektas liberecon en Usono".

"Alte laŭdas senatorojn Mac Carthy, Jenner, Mac Carran."

"Ke la UNO estas organizo senhonta, ne plu tolerebla."

La raporto avertas, ke tiu ĉi amaso da organizoj kaj movadoj estas procesie uzataj por sisteme instigi malamon kontraŭ U. N. O.

El nombro da ekzemploj donitaj en la raporto mi prenas nur du aŭ tri. W. H. Mac Farland, kiu multe atakas la UNO-n, unu el liaj presitaj atakoj kontraŭ UNESKO

rapide elvendiĝis je 500.000 kopioj.

Alia estas la aktiveco de homo, nomata Fagan, kiu elverkis dramojn, pamfletojn kaj dokumentojn kontraŭ la UNO. Li denunciis pli ol 100 film-geaktojn kiel komunistojn aŭ proksimulojn. Li, estas unu el la ĉefaj aktivistoj de la organizo nomata "Kineja Eduka Ligo". Tiu homo traveturadas la landon paroladante, skribante kaj organizante kontraŭ UNO, kiun li nomas "Ulceroj sur la korpo de Usono". Li ŝajnas esti bone helpata finance kaj teknike en tiu laboro kaj fieras fanfaroni, ke li jam en la jaro 1946 kunsidis kun ĉefaj senatoroj kaj ĉefoj de milit- kaj policfakoj (li nomas kelkajn) kaj planis kontraŭ U.N. O. aŭ tiu pretendo lia, ili havis atestojn kontraŭ UNO, ke tiu estas planita de Stalin por ke la Rusoj povu en- kaj eliri Usonon sub la masko de UNO-laboroj.

Tiu Fagan kampanjas tra la tuta lando sub la devizo „Eltiru Usonon el U.N.O. kaj elpelu U.N.O-n el Usono!”

La raportanta ĵurnalisto fine starigas la denandon: "Kiel tiu ĉi ĉarlano (Fagan) povas altiri al si tiom da atento kaj subtenon?" Kiel eblas, ke eĉ respektindaj dignuloj de eklezioj kaj aliaj publikaj aŭtoritatoj plenvole aperigas ĉe lia flanko kaj patronas lian absurdan ĝis frenezan movadon?" La raportisto donas jenan respondon al sia demando: "La bedaŭrinda fakto estas, ke la aktivoj de tiu ĉi individuo ne malharmonias kun la ŝajna ĝenerala bildo pli vasta. La akuzaĵoj, kiujn li tiel vigle disvastiĝas, aperas ĉiutage sur la paĝoj de cent gravaj gazetoj. La gazetoj sin esprimas en ion pli modera tono, sed esence la materialo estas la sama." Al tiu ĉi lasta komento de la raportisto mi speciale volas tiri la atenton de ĉiu progresema esperantisto.

Certe, ke la U.N.O. estas perfekta organizo. Oni povus diri kaj subteni tiun diron per sagacaj argumentoj, ke en kampo de mond-politiko la UNO servis kiel instrumento de la usona reakcio. Tamen la situacio ŝanĝiĝis. Kun la progreso de la usona politiko, tutaĉeti kaj kontroli aliajn landojn; Hispanion, Grekion, la subiĝo de aliaj, eĉ la fortan kaj fieran Brition, produktas situacion, en kiu la UNO fariĝas superflua, eĉ malutila al la plua progreso de la usonaj planoj. Sekve la usona kapitalistaro nun sentime anoncas, ke ili intencas rearmigi Okcidentan Germanion ĉu la aliaj aprobas aŭ ne.

Multaj el ni povas rememori pri la Ligo de Nacioj; kiel la mondkapitalistaro intrigis kaj malhelpis al ĝi efike labori, kaj poste ĝin atakis pro ĝia senpoveco kaj mokis ĝin kiel parolaĉejon. Ili malhelpis kaj subfosis provojn diskuti malarmigon, sed foruzis monatojn por nenutila diskutado pri limigo de grandeco de pafiltuboj. Dum tiuj diskutoj oni demandis la famulon Bernard Shaw: „Ĉu vi aprobas la proponon limigi la grandecon de pafiltuboj al maksimumo 14"? (oni jam komencis produkti kanonojn de 16" grandeco). La famulo respondis: „Por ni la rezulto de frapo aŭ de 14" aŭ de 16" kuglego estus tute sama, sed, se oni permesus al mi elekti, mi preferus la pligrandan, la 16", ĉar tiu faras multe pli fortan eksplod-bruon kaj tiel la afero de nia morto estus pli impona."

Fine la Ligo mortis kaj la cerboj de la publiko estis bone preparitaj ne funebri la eventon.

Unu mortbaton al ĝi liveris tian ankaŭ la brita registaro, kiu kontraktis kun la germana la malbonan Traktaton de Londono (pri militŝipoj). Per tiu ĉi traktato la du registaroj ignoris la Ligon de Nacioj kaj insultis ties principojn. La hodiaŭa usona

registaro estas ankoraŭ multe pli aroganta ol la tiama brita.

Gravega, kaj fundamenta diferenco inter la periodo de la Ligo de Nacioj kaj la nuna U.N.O. estas, ke hodiaŭ mondvasta pacmovado ekzistas post kiu staras la Sovet-Unio, Ĉinio kaj ceteraj popoldemokrataj landoj, unuigitaj por konstrui socialismon. Ĉi tiuj daŭrigos la batalon por la paco, kiun la kapitalistoj ne povos haltigi.

Ne eblas batali por paco kaj kontraŭ militinstigoj, restante neŭtrala al politiko por milito aŭ por paco! Ĝuste pro tio fondiĝis la Mondpaca Esperantista Movado, ĉar estas evidente, ke nek neŭtralaj landaj asocioj, nek SAT povas entrepreni ĉi tiun taskon. Ni kore invitas ĉiun, kiu opinias, ke Esperanto estu sevigata al tiu ĉi plej urĝa kaj plej grava problemo dum nuntempa mondo -la paco - anigi tiucele al M.E.M.

C. Fielding-Cardiff

Grava atentigo

Por la jaro 1954 plialtiĝas la abonkotizo de LA PACDEFENDANTO je 10. -Kĉs. Ĉar ni ne plu ĝuas senafrankan poŝton kaj ankaŭ la materialoj plialtiĝis, neblas liveri por la ĝisnuna prezo. Insiste ni petas la abonantojn renovigi sian jarabonon, ĉar sen mono la administracio ne povus funkcii.

Za admin.

REZOLUCIO DE KULTURA KOMISIO

La lasta kunsido de la Mondpaca Konsilantaro klare montris la neceson kaj eblecon por vasta disvolvo de kultura interŝanĝado kiel gravan faktoron por mildigo de la internacia streĉiteco.

Kun ĝojo ni konstatas, ke malgraŭ la tre oftaj baroj estis de tiu tempo jam gravaj rezultoj atingitaj. Samtempe ni substrekas, ke ankoraŭ pli gravaj sukcesoj estus atingeblaj dum la nuna tempo. Se ĉiuj organizoj kaj ĉiuj homoj, kiuj havas intereson pri la kulturo de sia patrio kaj en la mondo, decidus aranĝi kontakton kaj labori fruktodone por internaciaj rilatoj sur la bazo de reciproka interkonprenado, malfermiĝos pluaj larĝaj perspektivoj. Por ĉiuj entreprenoj, kiuj jam estis efektivigitaj aŭ estas en preparo, kiel estas vizitoj, interŝanĝo de delegitaro, artistaj verkoj literaturaj kaj sciencaj publikaĵoj, internaciaj ekspozicioj, kongresoj, kaj renkontiĝoj de scienculoj, psikistoj, artistoj kaj sportaloj, estas la plena subteno de la pacmovado garantiata.

Ni alvokas ĉiujn organizojn kaj ĉiujn homojn, kiuj havas intereson pri la disvolviĝo de kulturaj rilatoj inter la nacioj, ke ili pli intensivigu siajn entreprenojn, por ke verko estu ankoraŭ pli efika.

(El "RUDÉ PRÁVO" de 30/11. 1953)

Ni esperas, ke ne necesas fari pluan komentarion al tiu ĉi grava rezolucio. Ĉiu esperantisto devas kompreni, ke ĝi koncernas precipe nin, niajn organizojn kaj ĉiun unuopulon. Estas nun nia sankta devo batali kaj trabatali ĝian baldaŭan efektivigon.

LA RUSA LINGVO - NE PERDEBLA HELPANTO POR NIA KONSTRUADO

Sub tiu ĉi titolo ni legas fruntartikolon en la centra organo de la ĉeĥosl. komunista partio „RUDE PRÁVO” de 28. okt. 1953. El duonpaĝa artikolo de granda, gazetformato, kiu konsistas el du longaj kolonoj da argumentoj, ni elprenas la enkondukajn vortojn:

„Ne ekzistas plua lingvo, kiu tiom intense kunligas la naciojn al la batalo por nova mondo, kiel la lingvo rusa. Ĝi prave estas nomata la internacia lingvo de la progreso, de la lukto por la nacia kaj sociala libereco, lingvo de la batalo por la paco. En la ruas lingvo eliris la verkoj de la genioj de la Granda oktobra revolucio. Ĝi malfermis la okulojn al la nacioj kaj montris al ili la vojon antaŭen.

La rusa lingvo, forta kaj potenca, eksonas hodiaŭ ĉie tie, kie oni batalas por la paco, por la homa feliĉo, por la socialista estonto. Per la rusa lingvo hodiaŭ interkomuniĝas reciproke la progresema kaj pacama homaro, ĉiuj, kiuj klopodas por kompleta vivo, riĉa kaj hominda, sub la sinradioj de paca harmonio. La persistaj rusaj vortoj sonantaj el la mondtribunoj, estas aŭdataj de la pacbatalantoj en ĉiuj mondpartoj kaj de ili fortigitaj, plialten ili levas la standardon por la sendependeco, por la frateco inter la nacioj.”

Ni ne komentis, sed ni ŝatus aŭdi la opiniojn de niaj legantoj, precipe el eksterlando, pri tiu ĉi artikolo kaj ĉu ili permesas event. Publikigon en nia cirkulero.

INFANOJ EL LA MONDO

Sub la titolo „Infanoj el Japanio” aperigis granda japana eldonejo tipografjon 8 voluman, kompilitan el infanaj skribaĵoj kaj ilustraĵoj de ili mem verkitaj. En ĝi ili rakontas pri sia vivo, la vivo de siaj gepatroj, parencoj, amikoj kaj ĝenerale pri la vivo, moro kaj kutimoj en iliaj hejmaj regionoj. Pri tiuj aferoj ili rakontas tre reale, tute tiel, kiel ili sentas kaj vidas. Tiamaniere estiĝis tre unika kaj valora libraro en kiu respeguliĝas la tuta nuna Japanio, tre utila por edukado. Ĝi estas instrua verkaĵo ne nur por infanoj, sed ankaŭ por plenaĝuloj, ĉar ni povas pli klare ekkoni, dank' al la realaj kaj sinceraj priskriboj kaj rakontoj de la infanoj, kia efektive nia japana patrio estas. El tiu libraro aperis jam ses volunoj. Ĉiuj imponas pro sia beleco kaj riĉa ilustraĵo. La sukceso de tiu ĉi entrepreno sendube estas rezulto de entuziasma penado de niaj progresemaj instruistoj, kiuj dum jaroj, spite la persekuto flanke de ĉiuspecaj reakciuloj instigadi al la infanoj-lernantoj reale verkagi el sia vivo, pri la vivo de siaj gepatroj ktp. Tiu metodo jam fariĝis en Japanio preskaŭ tradicia. Novaj entuziasmoj aperadis, precipe post la lasta milito kaj ili kune kun siaj antaŭuloj penadis eduki la infanojn en spirito de amo al vereco, justeco, libereco kaj paco, inter alie per tia verkado. Jam naskiĝis speciala organo (Asocio) de instruistoj, kiuj okupiĝas entuziasme pri tia edukado per verkado kaj are ili okazigas konferencon (dum somera libertempo), kie entuziasmaj instruistoj el ĉiuj partoj de Japanio raportas pri siaj spertoj, interŝanĝas kaj diskutas kiel plibonigi kaj plivigliĝi ĉi movadon.

Pro la granda sukceso, kiun atingis la eldonejo de tiu ĉi libraro, ĝi konsentis, instigite de progresemaj esperantistoj kaj instruistoj eldoni en la 1954 jaro similan libron sub la titolo „Infanoj el la mondo”, kiu konsistas el verkoj kaj ilustraĵoj de infanoj el ĉiuj landoj. Ĉifoje oni presigos krom la infanaj verkoj kaj pentraĵoj, ankaŭ popolfabelojn kaj legendojn raportitajn de la infanoj mem.

Ĉu ne estos tio bona kaj utila laboro por interfratiĝo kaj mondpaĉo?

Sed tia entrepreno nur povas sukcesi per la aktiva kaj oferema kunlaboro de la esperantistoj el la tuta mondo. Samtempe niaj gek-doj bone servos per tia kunlaboro al sia patrio, al la amikiĝo inter la Popoloj, kiu Sola povas garantii la mondpaĉon. Ili ankaŭ dokumentos la praktikan valoron de Esperanto kaj ĝian nepran bezonon por internaciaj rilatoj. Ni do insiste petas la esperantistojn, organizi jam nun la kolektadon de la tie cititaj infanaj verkaĵoj aŭ aranĝi rektan korespondadon inter siaj kaj japanaj infanoj. La infanoj raportu pri sia vivo en la hejmo, lernejo ktp. Pri lokaj kutimoj, moroj kaj festoj. Ankaŭ la spertoj de la infanoj dum la milito kaj okupado fare de germanaj faŝistoj estus tre dezirataj temoj. La verkoj estu realaj, faktaj kaj neniel abstraktaj.

T. Kurisu

Rim. de red.: Ni gratulas al la jap. esp-istoj instruistoj pro tiu sukceso kaj samtempe ni vokas al ĉiuj niaj pacdefendantoj, ke ili tuj ekpaŝu al kunlaboro por tiu ĉi entrepreno. K. arigu al viaj infanoj (ankaŭ al e scipovaj Esp-on) la altan signifon de tiu afero kaj instigu ilin al entuziasma verkado! Ili povas ankaŭ nacilingve verki siajn raportojn kaj per via helpo ili estu tradukotaj. Instigu ilin verki raportojn pri kio ili memoras la germ. faŝistan okupadon de Ĉ.S.R., la lastajn atakojn de la amerikanoj, kiuj bombdetruis niajn uzinojn kaj hejmojn, kiel ili rigardas la militon kaj kiel ili sopiras havi rilatojn kun infanoj el aliaj landoj.

Ĉiujn verkojn sendu rekte al k-do Togo Kurisu, Himonyi 2-2298, Meguro-ku, TOKIO, Japanio.

K-don. Kurisu ni demandas, ĉu tiu ĉi libraro eldoniĝos Esperant-lingve? Se ne, ĉu estas ŝancoj ĝin en Japanio aperigi? Certe en la mondo troviĝos multaj interesuloj, kiuj ĝin mendus kaj tre verŝajne eĉ tradukus en aliajn lingvojn.

"P A C O "

la oficiala organo de la Mondpaca Esperantista Movado (MEM) estis kune kun nia lasta n-o (nov.) ekspedita al ĉiuj pli gravaj lokoj de nia lando, entute al 200 gek-doj samtempe kun la aliĝilo. La PACO eldoniĝos ĉiumonate en alia lando. La ĉeĥosl. PACO eldoniĝos en februaro. Bonvolu baldaŭ resendi la aliĝilon kun la kotizo 8.-Kĉs por 12 n-oj. En okazo, ke vi ne deziras aboni, bonvolu transdoni al alia interesulo aŭ resendu al nia redakcio por ke ni novu ŝin sendi al alia interesulo. Kelkaj jarabonoj estas ankoraŭ ĉe ni mendeblaj. La nov. PACOn bonvolu prunti al viaj gek-doj!

ANKAŬ BULGARIO REVEKIĜAS

K-do. Borislav A. Velev el Gore Delĉev skribas al ni:

„En nia urbo mi lastatempe sukcesis varbi 7-8 lernantojn, kiuj montras grandan intereson pri Esperanto. Eble mi sukcesos poste fondi societon kiam mi ricevos permeson de la lokaj ofic. organoj. Fakte la landa E-movado estas dormanta, sed tiu ĉi stato ne daŭros eterne. Ni klopodos pruvi, ke Esperanto povas bone servi al porpacaj kaj socialistaj ideoj.

RiM.: Estus dezirinda, ke ankaŭ en ceteraj lokoj la bulg. k-doj ekkomencu labori!

NIA MOVADO EN ĈEĤOSLOVAKIO.

LIBEREC, la Esp-rondeto ĉe la sindikata klubo de fervojistoj kunvenadas regule ĉiumarde de 20. horo en la klubejo Leninova tř. 518/4a. La 12. de decembro okazis Zamenhof-vespero kaj samtempe Kristnaskofesto. Funkcias kurso sub gvido de k-do. Fr. Pytloun. Ekspozicio pri tutmonda pacdefendo estas en preparo.

Prakovce: al tiu ĉi urbo transloĝis nia tre vigla k-do p. Kostolný el Svit. Post ne longe fondiĝis Esp-rondeto en lia nova laborejo Mašinfabrikejo de Prakovce, kun 18 membroj (ĉiuj preskaŭ komencantoj), kiuj samtempe vizitas kurson funkciantan ĉiumerkrede de 15.45 horo en la uzina biblioteko. Kun la fonda kunveno la 18.11. 1953 estis elektitaj kiel pres. k-do. Pindroch Vlastislav, anstataŭanto kdo Kostolný Dušan kaj sekretarino: Zuzana Budinská, kassistino: Helena Andrášová. La sindikato ebligis eldonadon de perfekta informilo, kiu aperadas dufoje en la monato de komence en slovaka lingvo kun aldono de instruaj lecioj. Redaktas k-do Pindroch. Jen nova loko en nia lando, kie Esperanto enpenetris montrante bonajn perspektivojn por la estonto. Ni gratulas al la novaj pacdefendantoj kaj invitas aliajn al imito.

PLZEŇ, la 16.12. okazis membra kunveno en gastejo "U Fišerů", Sedláčkova 39. Partprenis pli ol 20 gek-doj. K-do Burda raportis pri la agado de MEM kaj la en kaj eksterlanda E-movado. K-do. Reiser invitos pli ol 80 membrojn renovigi siajn jarkotizojn.

OPAVA, funkcias du kursoj por komencantoj. La unuan vizitas 16 geknaboj kaj la duan 20 maturaj homoj. Krome funkcias regulaj konversacioj por progresintoj. La rondeto havas siajn reprezentantojn en la nacia packomitato. Dum distrikta konferenco de pacdefendantoj okazinta la 29.11.1953 parolis k-do. Frantl pri la fruktodona agado de esperantistaj pacdefendantoj, la Renkontiĝo en St. Pölten kaj entuziasmigis ĉiujn ĉeestantojn. Dum la tagneza paŭzo efekta ekspozicio dokumentis nian agadon.

BRNO, la 15.12. aranĝis la Esper. rondeto ĉe la kultura klubo de Komenský en Spegula salono de hotelo SLOVAN grandan koncerton okaze de la 94jara naskiĝtago de d-ro. Zamenhof. 8 artistoj funkciis senpage kaj multnombra partopreno de niaj samideanoj ilin rekompencis.

KOPŘIVNICE, la 2. de decembro komenciĝis kurso kun 12 komencantoj.

MLÝNY p. KYTLICE, en tiu loko estas ĝis nun unu sola nia k-do Karlo Svoboda. Li jam depost 3jaroj en publika ŝranketo ekspozicias regule propag. materialon, sed ne sukcesis ankoraŭ aranĝi kurson. La ĉsl. gek-doj. estas petataj konsili kaj helpi, la eksterlandaj subtenu per propag. materialo. Adreso: Karlo Svoboda, Mlýny pošta KYTLICE, Ĉeĥoslovakio.

KORESPONDI DEZIRAS:

K-dino. Magdalenine VAGANAY, (18jar.) 85 Cours Tolstoj, VILLEURBANNE, Rhône, Francio, nur kun junulinoj per il, poŝtkartoj.

K-do. K. TOMAN, Hrádek ĉ. 63, u SUŠICE, Ĉeĥoslovakio, kun ĉ. landoj il. p. k.

K-do BINA Ludvík, Okružní ĉ. 642, ZRUČ nad Sázavou, Ĉeĥoslovakio, interŝanĝas p. m. kun sportaj motivoj, aerpoŝtajn il. p. k. Precipe kun aŭstriaĵ gek-doj filatelistoj

K-do. TÖKA Jozsef, (14jara) Berkesd. hsz. 69, Baranya n:PÉCSVARADI J.
Hungario, pri ĉio kaj interŝangas il. p. k. kaj p. m. kun ĉ. l.

1 ANONCO KOSTAS 2. -Kĉ S-2 resp. k.

MUNICIO POR NIA BATALO :

K-do. Fr. VOLDŘICH-Hor. Dvořistě 12.- Kĉs

K-do. Inĝ. Chobola-Kunĉice. 2.- "

K-do. Csáder-Bratislava 2.- "

Eldonas: OSVĚTOVÁ BESEDA OSTRAVA-ZÁBŘEH, ODBOR ESPERANTO
„KOMENSKÝ" . Redaktas: Kdo. Rudolf BURDA, PLZEŇ, Palackého náměstí ĉ. 6.

Ĉ E Ĥ O S L O V A K I O
